

წერილი ებრაელთა მიმართ

ღმერთი დაჰსახაობს
ძის მიუხ ყველა
მემკვიდრეში

1 ღმერთი ძველთაგან მრავალგზის და მრავალგვარად ელაპარაკებოდა მამებს წინასწარმეტყველებში,

2 ამ უკანასკნელ დღეებში კი გველაპარაკა ძეში, რომელიც დააყენა ყოვლის მემკვიდრედ, ვისი მეშვეობითაც შექმნა საუკუნენი.

3 იგია დიდების ბრწყინვალეობა და მისი არსების ანაბეჭდი, რომელსაც ყოველივე უბყრია თავისი ძალის სიტყვით. როდესაც მან ჩვენი ცოდვების განწმედა აღასრულა, დაჯდა დიდების მარჯნივ მაღალთა შინა.

4 ანგელოზებზე იმდენადვე უკეთესი გახდა, რამდენადაც მათზე უდიდესი სახელი დაიმკვიდრა.

5 ვინაიდან, რომელი ანგელოზისათვის უთქვამს ოდესმე: „ჩემი ძე ხარ შენ, მე დღეს

გშობე შენ.“ ან კიდევ: „მე ვიქნები მისი მამა და ის იქნება ჩემი ძე“?

6 ასევე, როცა კვლავ შემოჰყავს მსოფლიოში პირმო, ამბობს: „დაე, თაყვანი სცეს მას ღვთის ყველა ანგელოზმა.“

7 ხოლო ანგელოზებზე ამბობს: „ის ქმნის თავის ანგელოზებს სულეზად და თავის მსახურთ – მოგიზგიზე ცეცხლად.“

8 ძეზე კი: „შენი ტახტი, ღმერთო, უკუნითი უკუნისამდეა, შენი მეფობის კვერთხი სიმართლის კვერთხია.

9 შენ შეიყვარე სიმართლე და შეიძულე ურჯულოება, ამიტომ გცხო შენ ღმერთმა, შენმა ღმერთმა სიხარულის ზეთით შენს თანამოზიარებებზე მეტად.“

10 და: „შენ დააფუძნე, უფალო, დასაბამად მიწა და ცა შენი ხელის ნამოქმედარია.

11 ისინი დაიღუპებიან, შენ კი დარჩები და ყოველივე დაძველდება სამოსელივით.

12 მოსასხამივით დაგორგლავ მათ და სამოსელივით გამოიცვლებიან. შენ კი იგივე ხარ და შენი წლები არ დაილევა.“

13 ანგელოზთაგან რომლისთვის უთქვამს ოდესმე: „დაჯექი ჩემს მარჯვნივ, ვიდრე შენს მტრებს დავამხობდე შენს ფერხთა კვარცხლებეკად“?

14 განა ყველანი მომსახურე სულები არ არიან, მათდა სამსახურად წარმოგზავნილნი, ვინც ხსნა უნდა დაიმკვიდროს?

გაფხიხილება, ხმმ ახ ავცდეთ მიზანს

2 ამიტომ გვმართებს მეტი გულისყურით ვიყოთ მოსმენილისადმი, რათა არ გადავუხვიოთ.

2 ვინაიდან, თუ ანგელოზების მიერ ნათქვამი სიტყვა მტკიცე იყო და ყოველი დანაშაული და ურჩობა იღებდა კუთვნილ საზღაურს,

3 მაშ, როგორ გადავრჩებით უგულებელმყოფელნი ეგზომი ხსნისა? პირველად იგი უფლის მეშვეობით გამოცხადდა და გამგონეთა მეშვეობით განმტკიცდა ჩვენში,

4 ღვთის მიერ ნიშების, სასწაულებისა და სხვადასხვა ძალთა დამოწმებით, და მისი ნებისამებრ სულიწმიდის განაწილებით.

იესო იყო ოღნავ დამციხებული

ანგელოზთა წინაშე

5 ვინაიდან, ანგელოზებს როდი დაუმორჩილა ღმერთმა მომავალი მსოფლიო, რომელზეც ჩვენ ვლაპარაკობთ.

6 სადღაც ვისმე დაუმოწმებია და უთქვამს, „რა არის კაცი, რომ გახსოვს? ანდა კაცის ძე, რომ მოინახულებ?“

7 ოღნავ დაამცირე იგი ანგელოზთა წინაშე. დიდებით და პატივით დააგვირგვინე და დააყენე იგი შენს ხელთა ნაქმნარზე მალსა;

8 ყოველივე დაუმორჩილე მის ფერხთა ქვეშ.“ ხოლო, როცა ყოველივე დაუ-

მორჩილა მას, არაფერი დაუტოვებია, მისთვის, რომ არ დაემორჩილებინა. ახლა კი ჭერ კიდევ ვერ ვხედავთ, რომ ყოველივე მას ემორჩილებოდეს.

9 მაგრამ ვხედავთ, რომ სიკვდილის განცდის გამო დიდებით და პატივით დაგვირგვინებულია იესო, რომელიც ოდნავ იყო დამცირებული ანგელოზთა წინაშე, რათა მას ღვთის მადლით ეგემა სიკვდილი ყველას გულისათვის.

10 ვინაიდან შეჰფეროდა მას, ვისთვისაც არის ყოველივე და ვისგანაც არის ყოველივე, ვინც მრავალი ძე მოიყვანა დიდებამდე, რომ მათი გადარჩენის წინამძღვარი სრულყო ტანჯვით.

11 ვინაიდან განმწმედელი და განწმედილნიც ყველანი ერთისაგან არიან, ამიტომ არ რცხვენია, მათ ძმები უწოდოს,

12 და ამბობს: „ვაუწყებ შენს სახელს ჩემს ძმებს, კრებულს შორის გიგალობ შენ.“

13 და კიდევ: „მივენდობი მას.“ და კიდევ: „აგერ, მე და

შვილები, რომლებიც მომცა ღმერთმა.“

დაემსგავსა ძმებს, ხომ ყოფილიყო მონყაღე მღვდელმთავარი

14 რაკი ბავშვები სისხლისა და ხორცის მოზიარენი არიან, თავადაც ეზიარა მათ, რათა სიკვდილით გააქარწყლოს ის, ვისაც სიკვდილის ხელმწიფება აქვს, ესე იგი ეშმაკი,

15 და გაათავისუფლოს ისინი, ვინც სიკვდილის შიშით მთელი სიცოცხლე მონობაში იყვნენ.

16 ვინაიდან, ანგელოზებს კი არ ღებულობს, არამედ აბრაამის თესლს ღებულობს.

17 ამიტომ იგი ყველაფერში უნდა დამსგავსებოდა ძმებს, რათა ყოფილიყო მოწყალე და ერთგული მღვდელმთავარი ღვთის წინაშე ხალხის ცოდვების შესაწყნარებლად.

18 ვინაიდან, როგორც თვითონ იტანჯა და გამოიცადა, ისე შეუძლია დაეხმაროს განსაცდელში მყოფთ.

ძე ღვთისა უფრო დიდია
მოსეზე

3 ამიტომ, ძმანო წმიდანო, ზეციური მოწოდების ზიარნო, დაუკვირდით მოციქულსა და ჩვენი აღსარების მღვდელმთავარს, იესო ქრისტეს,

2 რომელიც თავისი ამომრჩევლის ერთგულია, როგორც მოსე მთელს მის სახლში.

3 ვინაიდან ის მოსესთან შედარებით მეტი დიდების ღირსია, ისევე, როგორც სახლზე მეტი პატივი აქვს სახლის აღმშენებელს.

4 ვინაიდან ყოველ სახლს ვინმე აშენებს, ხოლო ყოველივეს აღმშენებელი ღმერთია.

5 თუ მოსეც ერთგული იყო მთელ მის სახლში, როგორც მსახური, იმის დასამოწმებლად, რაც უნდა თქმულიყო,

6 ხოლო ქრისტე – როგორც ძე მის სახლში; ჩვენ კი მისი სახლი ვართ, თუ ბოლომდე მტკიცედ შევინახავთ გაბედულებას და სასოების სიამაყეს.

ისხაელიანთა უნმუნობა
უდაბნოში. გაფიქსილება
გუქვაობაზე

7 ამიტომაც, როგორც სულიწმიდა ამბობს: „დღეს როცა მოისმენთ მის ხმას,

8 ნუ გაიქვავებთ გულებს, როგორც უდაბნოში გამოცდის დღეს დრტვინვისას,

9 სადაც გამომცადეს მე თქვენმა მამებმა და ხედავდნენ ჩემს საქმეებს ორმოც წელიწადს.

10 ამიტომ განვრისხდი იმ მოდგმაზე და ვთქვი: ‘მუდამ ცდებიან ისინი გულით, ვერ შეიცნენ მათ ჩემი გზა’.

11 ამიტომ დავიფიცე ჩემი რისხვისას: ‘ვერ შემოვლენ ისინი ჩემს სიმშვიდეში’“.

12 თვალი გეჭიროთ, ძმებო, რომ ვინმე თქვენგანს არ ჰქონდეს ბოროტი და ურწმუნო გული, რათა არ განუდგეს ცოცხალ ღმერთს.

13 არამედ შეაგონებდეთ ერთმანეთს ყოველდღე, ვიდრეღა ითქმის „დღესო“, რათა რომელიმე თქვენგანს გული არ გაუქვავდეს ცოდვის საცდურით.

14 ვინაიდან ქრისტეს თანაზიარნი გავხდით, თუკი რწმენის საწყისს მტკიცედ დავიცავთ ბოლომდე.

15 ვიდრეღა ითქმის: „დღეს, როცა მოისმენთ მის ხმას, ნუგაიქვავებთ გულებს, როგორც დრტვინვისას“.

16 ვინ იყო, რომ მოისმინა და დრტვინვა იწყო? ყველა ხომ იმათგან იყო, ვინც მოსეს მიერ გამოვიდა ეგვიპტიდან?

17 მაშ, ვილაზე მრისხანებდა იგი ორმოც წელიწადს? თუ არა ცოდვილებზე, რომელთა ძვლებიც უდაბნოში ჩაიყარა?

18 ვის დაუფიცა, რომ ვერ შევიდოდნენ მის სიმშვიდეში, თუ არა ურჩებს?

19 და ჩვენ ვხედავთ, რომ მათ ვერ შეძლეს შესვლა ურწმუნობის გამო.

ღვთის ხაღხისათვის

კიდევ ჩრება სიმშვიდე

4 ამიტომ გვეშინოდეს, რათა, ვიდრე რჩება ალთქმა მის სიმშვიდეში შესასვლელად, ვინმე თქვენგანი არ აღმოჩნდეს დაგვიანებული.

2 ვინაიდან სახარება ჩვენც გვეუწყა, როგორც მათ. მაგრამ მათთვის სარგებლობა არ მოუტანია მოსმენილ სიტყვას, ვინაიდან არ შეერწყა მსმენელთა რწმენას.

3 ხოლო სიმშვიდეში შევდივართ ჩვენ, მორწმუნენი, როგორც მან თქვა: „ამიტომ დავიფიცე ჩემი რისხვისას, რომ ვერ შემოვლენ ისინი ჩემს სიმშვიდეში, თუმცა ღვთის საქმენი დასრულდნენ ჭერ კიდევ სოფლის დასაბამიდან“.

4 ვინაიდან მეშვიდე დღეზე სადღაც ასე უთქვამს: „და დაისვენა ღმერთმა მეშვიდე დღეს ყოველი საქმისაგან“.

5 და კვლავ იქვე: „ვერ შემოვლენ ჩემს სიმშვიდეში“.

6 მაშ, რაკი ზოგს შეუძლია მასში შესვლა, ისინი კი, რომელთაც უწინ ეხარათ, ვერ შევიდნენ ურჩობის გამო,—

7 კვლავ აწესებს გარკვეულ დღეს, — „დღეს,“ ამბობს დავითით, ესოდენ ხანგრძლივი დროის შემდეგ, როგორც ზემოთაა ნათქვამი: „დღეს,

როცა მოისმენთ მის ხმას, ნუ გაიქვავებთ გულელებს“.

8 ვინაიდან, იესო ნავეს ძეს რომ მიენიჭებინა მათთვის სიმშვიდე, ამის შემდეგ იგი აღარას იტყოდა სხვა დღეზე.

9 ამისათვის კიდევ რჩება შაბათის სიმშვიდე ღვთის ხალხისათვის.

10 ვინაიდან, ვინც მის სიმშვიდეში შევიდა, მან თვითონაც დაისვენა თავისი საქმეებისაგან, როგორც ღმერთმა – თავისისაგან.

11 მაშ, ვეცადოთ, შევიდეთ იმ სიმშვიდეში, რათა არავინ ჩავარდეს ურჩობაში მათი მაგალითისამებრ.

12 ვინაიდან ღვთის სიტყვა არის ცოცხალი, მოქმედი და ყოველგვარ ორღესულ მახვილზე უფრო ბასრი, და აღწევს სამშვიინველისა და სულის, სახსართა და ტვინთა გაყოფის ადგილამდე, და განიკითხავს გულის აზრებსა და ყოველგვარ ზრახვებს.

13 არცერთი ქმნილება არ არის დაფარული მისი ხედვისგან, არამედ ყოველივე გა-

შიშვლებული და ღიაა მის თვალთა წინაშე, ვისაც ვაბარებთ ანგარიშს.

ჩვენი მღვდელმთავარი ჩვენს მსგავსად გამოიყვანა

14 და ახლა, როცა ჩვენ გვყავს დიდი მღვდელმთავარი, რომელმაც გაიარა ზეცა, იესო, ღვთის ძე, მტკიცედ გვეჭიროს აღსარება.

15 ვინაიდან ისეთი მღვდელმთავარი როდი გვყავს, რომ ვერ შეძლოს თანაგვიგრძნოს ჩვენს უძლურებებში, არამედ ჩვენსავით გამოცდილი ყველაფერში, გარდა ცოდვისა.

16 აბა, თამამად მივეახლოთ მადლის ტახტს, რომ მივიღოთ წყალობა და ვპოვოთ მადლი ღრთული შემწეობისათვის.

ძე – მღვდელმთავარი მეტოქეების წესით

5 ვინაიდან ყოველი მღვდელმთავარი, ადამიანთაგან ამორჩეული, ადამიანთათვის არის დაყენებული ღვთის სამსახურში, რათა

შესწიროს ძღვენი და მსხვერპლი ცოდვებისათვის.

2 მას ძალუძს შეიწყნაროს უმეცრები და გზასაცდენილები, ვინაიდან თვითონაც მოცულია უძლურებით.

3 ამიტომ ვალდებულაა, შესწიროს ცოდვების გამოსასყიდი მსხვერპლი – ხალხისთვისაც და თავისთვისაც.

4 და არავინ თავისით არ ღებულობს ამ პატივს, არამედ ვინც ღვთის მიერაა მოწოდებული, როგორც აარონი.

5 ასევე ქრისტეს არ უდიდება თავისი თავი, რომ მღვდელმთავარი გამხდარიყო, არამედ იმან, ვინც უთხრა მას: „ჩემი ძე ხარ შენ, მე დღეს გშობე შენ“.

6 როგორც სხვაგანაც ამბობს: „შენ მღვდელი ხარ საუკუნოდ მელქიციდეკის წესით“.

7 მან თავის ხორცში ყოფნის დღეებში ძლიერი ღაღადით და ცრემლებით შესწირა ლოცვა და ვედრება მას, სიკვდილისაგან მისი დასხნის შემძლეს, და შესმენილ იქნა იგი ღვთისმოშიშების გამო.

8 და თუმცა ძე იყო, მან ტანჯვის მეოხებით ისწავლა მორჩილება.

9 და იგი სრულქმნილი, საუკუნო ხსნის მიზეზი შეიქმნა ყველა მისი მორჩილისათვის,

10 და ღვთის მიერ ეწოდა მას მღვდელმთავარი მელქიციდეკის წესით.

11 ბევრი გვაქვს ჩვენ სალაპარაკო ამაზე, მაგრამ ძნელია განმარტება, ვინაიდან ყურმიძიმენი გახდით.

12 ვინაიდან ამდენ ხანში თქვენ უკვე მასწავლებლები უნდა ყოფილიყავით. მაგრამ თქვენ ისევ ღვთის სიტყვათა პირველსაწყისების სწავლება გჭირდებათ. თქვენ მაგარი საჭმელები კი არა, რძე გჭირდებათ.

13 ვინაიდან ყოველი, ვინც რძით იკვებება, გამოუცდელია სიმართლის სიტყვაში, რადგან ჩვილია.

14 მაგარი საჭმელი განკუთვნილია სრულთათვის, რომელთა გრძნობანი ჩვევით გაწაფულია კეთილისა და ბოროტის გასარჩევად.

**გაუჩიხილება განდგომის
წინააღმდეგ**

6 ამიტომ დავტოვოთ ქრისტეს სიტყვის საწყისები და ვისწრაფოთ სრულყოფისაკენ; და კვლავ ნუ ჩავუყრით საძირკველს მკვდარ საქმეთა მონანიებას და ღვთის რწმენას,

2 ნათლობათა, ხელდასხმისა, მკვდართა აღდგომისა და საუკუნო განკითხვის მოძღვრებას.

3 ამას გავაკეთებთ, თუ ღმერთი ნებას მოგვცემს.

4 ვინაიდან შეუძლებელია, რომ ერთხელ უკვე განათლებულნი, რომელთაც იგემეს ზეციური ნიჭი და ეზიარნენ სულიწმიდას,

5 გემო უნახეს ღვთის კეთილ სიტყვას და საუკუნო ძალებს,

6 და მერე დაცემულნი კვლავ განახლდნენ მოსანანიებლად, რადგან ისინი კვლავ ჯვარს აცვამენ ღვთის ძეს და აგინებენ.

7 ვინაიდან მიწა, რომელიც იწოვს მასზე მრავალგზის მოსულ წვიმას და იძლე-

ვა მწვანილს, სასარგებლოა მათთვის, ვისთვისაც მუშავდება – იგი ღვთისგან ღებულობს კურთხევას.

8 ხოლო, რომელიც იძლევა ეკალსა და კუროსთავს, უვარგისია და ლამის დაწყველილი. მისი ბოლო დაწვავა.

**იმეს ბოლომდე
შინახიუნებენ**

9 მაგრამ, საყვარელო, ჩვენ გვჯერა, რომ უკეთესნი ხართ და მიწვევულნი ხართ ხსნას, თუმცა ასე ვლაპარაკობთ.

10 ვინაიდან ღმერთი არაა უსამართლო, რომ დაივიწყოს თქვენი საქმე და სიყვარულის შრომა, რომელიც გამოიჩინეთ მისი სახელისათვის, რომ ემსახუროდით და კვლავაც ემსახურებით წმიდებს.

11 მაგრამ გვსურს, რომ ყოველი თქვენგანი, სასოების სისრულისათვის იჩენდეს იმავე ერთგულებას ბოლომდე,

12 რათა არ გაზარმაცდეთ, არამედ მიბაძოთ მათ, ვინც

რწმენით და სულგრძელებით იმკვიდრებენ აღთქმებს.

ფუძე ასეთი იმედისთვის – ღვთის ნების შეუხევლობა

13 ვინაიდან ღმერთი, აღლევდა რა აღთქმას აბრაამს, რაკი არ შეეძლო, ვინმე თავისზე დიდი დაეფიცა, საკუთარი თავი დაიფიცა.

14 უთხრა: „ჭეშმარიტად, კურთხევით გაკურთხებ შენ და გამრავლებით გაგამრავლებ შენ“.

15 და ასე, სულგრძელებით მაილწია აღთქმას.

16 ადამიანები იფიცავენ უმეტესს და ფიცია მათი ყოველგვარი დავის დასასრულის დამამტკიცებელი.

17 ამიტომ, როცა ღმერთს სურდა უპირატესად ეჩვენებინა აღთქმის მემკვიდრეთათვის თავისი ნების შეუთრყველობა, ფიცს მიმართა,

18 რათა ორ შეუთრყველ საქმეში, რაშიც შეუძლებელია ღმერთმა იცრუოს, დიდი ნუგეშისცემა გვქონდეს ჩვენ, რომელნიც გავეშურეთ,

რათა ჩავჭიდებოდით ჩვენს წინ მდებარე იმედს,

19 რომელიც ჩვენი სული-სათვის ღუზასავით სანდოა და მტკიცე და შედის ფარდის მიღმა,

20 სადაც ჩვენთვის წინამორბედად შევიდა იესო და გახდა უკუნისამდე მღვდელმთავარი მელქიციდედეს წესით.

მნიშვნელობა მელქიციდეჯისა, აბხაამისა და ეჯისა

7 ვინაიდან ეს მელქიციდეჯი, შალემის მეფე, მაღალი ღმერთის მღვდელი, შეეგება აბრაამს, მეფეების განადგურების შემდეგ დაბრუნებულს, და აკურთხა იგი.

2 იგი, რომელსაც აბრაამმა მეთადი უწილადა ყველაფრისაგან. პირველად მისი სახელი ნიშნავს: სიმართლის მეფეს, შემდეგ: შალემის მეფეს, ანუ მშვიდობის მეფეს.

3 უმამო, უდედო, უგვარბტომო, არც დღეთა დასაბამი აქვს, არც სიცოცხლის დასას-

რული, ღვთის ძის მსგავსად, რჩება მღვდლად სამუდამოდ.

4 შეხედეთ ახლა, რაოდენ დიდია იგი, რომელსაც მამამთავარმა აბრაამმა უწილადა მეთათედი ნადავლიდან.

5 მათ, ვინც ლევინთაგან მიიღებენ მღვდლობას, რკულით მცნებადა აქვთ მეთათედის აღება ხალხისაგან, ანუ თავიანთი ძმებისაგან, თუმცა ისინიც აბრაამის საზარდულიდან გამოვიდნენ.

6 მან კი ვინც მათი გვარიდან არ არის, მიიღო მეთათედი აბრაამისაგან და აკურთხა აღთქმის მქონე.

7 ხოლო ყოველგვარი ცილობის გარეშე, უმცირესი უმეტესის მიერ იკურთხება.

8 აქ მეთათედს ღებულობენ მოკვდავი ადამიანები, იქ კი – ვისაც მოწმობა აქვს, რომ ცოცხალია.

9 და, ასე ვთქვათ, თვით ლევიმ, რომელიც მეთათედს ღებულობს, აბრაამის სახით გაიღო მეთათედი.

10 ვინაიდან ჭერ კიდევ მამის საზარდულში იყო, როცა მას მელქიცედეკი შეეგება.

11 ჰოდა, სრულყოფა რომ ლევინური მღვდელმსახურებით მიიღწეოდეს (ვინაიდან მისი საშუალებით მიეცა ხალხს რკული), მაშ, რაღა საჭირო იქნებოდა სხვა მღვდლის აღდგომა მელქიცედეკის წესით და სახელდება არა აარონის წესით?

12 რადგან მღვდლობის შეცვლასთან ერთად საჭიროა რკულის შეცვლაც.

13 ვინაიდან ის, ვისზედაც ლაპარაკია, ეკუთვნოდა სხვა ტომს, რომლისაგანაც არავინ მიკარებია სამსხვერპლოს.

14 ვინაიდან ცხადია, რომ ჩვენი უფალი აღმობრწყინდა იუდასაგან, ამ ტომის მღვდლობაზე კი არაფერი უთქვამს მოსეს.

15 და კიდევ უფრო ნათელია ის, რომ მელქიცედეკის მსგავსად ღება სხვა მღვდელი,

16 რომელიც ხორციელი აღთქმის რკულის მიხედვით კი არაა მღვდელი, არამედ შეუმუსკრელი სიცოცხლის ძალით.

17 ვინაიდან დამოწმებულია: „შენ ხარ მღვდელი

უკუნისამდე მელქიცედეკის წესით“.

**იესო თავებია
ალოქმისა. აქვს**

მღვდლობა გახევჯალი

18 აღრინდელი მცნება კი გაუქმდა უძლურებისა და უსარგებლობის გამო,

19 ვინაიდან რჯულმა ვერაფერი სრულყო, მაგრამ შემოდის უკეთესი სასოება, რომლის მეშვეობითაც ვუახლოვდებით ღმერთს.

20 და ეს არ მომხდარა ფიცის გარეშე,

21 ვინაიდან ისინი გახდნენ მღვდლები ფიცის გარეშე, ეს კი – ფიცით მის მიერ, რომელმაც უთხრა მას: „დაიფიცა უფალმა და არ შეინანებს: “შენ ხარ მღვდელი უკუნისამდე მელქიცედეკის წესით““.

22 ესოდენ უმჯობესი ალოქმის თავდებიც იესო გახდა.

23 მღვდელი ბევრი იყო, რადგან სიკვდილის გამო ვერ რჩებოდნენ სამსახურში,

24 მას კი, უკუნისამდე დარჩენით გარდაუვალი მღვდლობა აქვს.

25 ამიტომაც ძალუძს სრულად გადაარჩინოს ყველა, ვინც მისი შუამდგომლობით მიეახლება ღმერთს, ვინაიდან ცოცხალია მუდამ, რათა უშუამდგომლოს მათ.

26 ასეთი მღვდელმთავარი შეგვფერის ჩვენ: წმიდა, უმანკო, გულმართალი, ცოდვითაგან განრიდებული და ცათა ზედა ამაღლებული,

27 რომელსაც არ სჭირდება, როგორც იმ მღვდელმთავრებს, ყოველდღე ჭერ თავისი ცოდვებისათვის შესწიროს მსხვერპლი და შემდეგ ხალხის ცოდვებისათვის. ვინაიდან ეს მან ერთხელ მოიმოქმედა, როცა თავი შესწიროა.

28 ვინაიდან რჯული აყენებს უძლურ ადამიანებს მღვდელმთავრებად, ხოლო ფიცის სიტყვამ რჯულის შემდგომ დააყენა ძე უკუნისამდე სრულქმნილი.

**შუამდგომელი ახალი
ალოქმისა**

8 მთავარი, რაზედაც ლაპარაკია, ეს არის: გვყავს

ისეთი მღვდელმთავარი, რომელიც დიდების ტახტის მარჯვნივ დაჯდა ზეცაში.

2 ის არის წმიდათა მსახური და ჭეშმარიტი კარვისა, რომელიც უფალმა ააშენა და არა ადამიანმა.

3 ვინაიდან ყოველი მღვდელმთავარი დაყენებულია ძღვენისა და მსხვერპლის შესაწირავად. ამიტომ მასაც უნდა ჰქონდეს რაიმე მისატანი.

4 და თუ დარჩებოდა მიწაზე, აღარ იქნებოდა მღვდელი, ვინაიდან აქ არიან მღვდლები, რომელნიც რჯულის თანახმად სწირავენ ძღვენს,

5 რომლებიც ემსახურებიან ზეციურ სახესა და ჩრდილს, როგორც მოსესებრძანა, როცა იგი შეუდგა კარვის გასრულებას. „იხილე, – ეუბნება, – და გააკეთე ყოველივე იმის მსგავსად, რაც მთაზე გეჩვენა“.

6 ახლა კი მან მიიღო უბირატესი მსახურება, რაკი იგი უმჯობესი აღთქმის შუამავალია და უკეთეს დაპირებებ-

ზე არის დადგენილი.

7 ვინაიდან პირველი რომ უნაკლო ყოფილიყო, მეორისათვის ადგილს აღარ მოძებნიდნენ.

8 ვინაიდან უთხრა მათ ყვედრებით: „აჰა, დადგება დღეები, ამბობს უფალი, და დავუდებ ახალ აღთქმას ისრაელის სახლს და იუდას სახლს.

9 ისეთ აღთქმას კი არა, რომელიც მათ მამებს დავუდე იმ დღეს, როცა ხელი მოვკიდე, რომ ეგვიპტის ქვეყნიდან გამომეყვანა, რადგან არ დარჩნენ ჩემს აღთქმაში და მე უგულუბელვყავი ისინი, ამბობს უფალი.

10 აჰა, აღთქმა, რომელსაც აღვუთქვამ ისრაელის სახლს იმ დღეების შემდეგ, ამბობს უფალი: ჩავდებ ჩემს რჯულს მათ გონებაში და დაწერ მათ გულუბზე, და ვიქნები მათი ღმერთი და ისინი იქნებიან ჩემი ერი.

11 აღარავინ ასწავლის თავის მოძმეს და თავის ძმას და არ ეტყვის: “შეიცანი უფალი”; რადგან ყოველი მათგა-

ნი, დიდიდან პატარამდე, შემიცნობს მე,

12 რადგან შევეუნდობ მათ უსამართლობას და ცოდვებს აღარ გავუხსენებ“.

13 რაკი თქვა: ახალიო, ამით დააძველა პირველი, ხოლო, რაც ძველდება და ბერდება, ახლოსაა მოსპობასთან.

პიხველი უახავი,

მაგალითი ანმყოსი

9 პირველ აღთქმასაც ჰქონდა ღვთისმსახურების წესდებები და ამა სოფლის წმიდა,

2 ვინაიდან მოწყობილი იყო პირველი კარავი, რომელშიც იყო სასანთლე, ტაბლა და საწირი პური და რომელსაც წმიდა ეწოდებოდა;

3 მეორე ფარდის მიღმა იყო კარავი, სახელწოდებით წმიდათა წმიდა,

4 რომელსაც ჰქონდა ოქროს სასაკმევლე და ყოველი მხრიდან ოქროთი მოჭედული აღთქმის კიდობანი, სადაც იყო მანანით სავსე ოქროს ტაკუკი, აარონის განედლებუ-

ლი კვერთხი და აღთქმის დაფები.

5 ხოლო მათ ზემოთ დიდების ქერუბიმნი, რომელნიც უჩრდილავდნენ შენდობის ადგილს. ამაზე ახლა ნუ ვილაპარაკებთ დაწვრილებით.

6 ასეთნაირად მოწყობილ პირველ კარავში მუდამ შედიან მღვდლები მსახურებათა შესასრულებლად.

7 ხოლო მეორეში – მართო მღვდელმთავარი, წელიწადში ერთხელ, ოღონდ არა სისხლის გარეშე, რომელსაც სწირავს თავისათვის და ხალხის უმეცრებისათვის.

8 სულიწმიდა უჩვენებს ამით, რომ ჭერ კიდევ არაა გახსნილი გზა წმიდაში, სანამ დგას პირველი კარავი.

9 ეს არის აწმყო დროის იგავი, როცა სწირავენ ძღვენთა და მსხვერპლთ, რასაც არ შეუძლია შემწირველის სინდისის სრულყოფა,

10 რაც საჭმელ-სასმელებითა და სხვადასხვა განბანებით, და ხორციელი წესებით, დადგენილი იყო მხოლოდ გამოსწორების უამამდე.

ქიხსტე მღვდელმთავარი

11 ხოლო ქრისტე, კეთილი მომავლის მღვდელმთავარი, მოვიდა დიდი და უფრო სრულყოფილი, ხელთუქმნელი კარვით, ესე იგი, არა ამნაირად შექმნილით,

12 არა ვაცთა და ზვარაკთა სისხლით, არამედ საკუთარი სისხლით შევიდა ერთხელ წმიდაში და მოგვიპოვა საუკუნო გამოსყიდვა.

13 ვინაიდან თუ ვაცთა და კუროთა სისხლი და დეკეულის ფერფლის პკურება წმიდაჰყოფს გაუწმიდურებულთ, რათა განიწმიდოს სხეული,

14 მით უმეტეს, სისხლი ქრისტესი, რომელმაც საუკუნო სულით შესწირა ღმერთს თავისი უბიწო თავი, განწმედს ჩვენს სინდისს მკვდარი საქმეებისაგან ცოცხალი ღვთის სამსახურისათვის.

შუამდგომელი ახალი აღთქმისა

15 ამიტომ ის არის ახალი აღთქმის შუამდგომელი, რათა მისი სიკვდილის შემდეგ,

რაც პირველი აღთქმის დანაშაულთა გამოსასყიდად მოხდა, მათ, ვინც მოწოდებულნი არიან საუკუნო მემკვიდრეობისათვის, მიიღონ აღთქმული.

16 ვინაიდან, სადაც ანდერძია, იქ აუცილებელია მოანდერძის სიკვდილი.

17 რადგან ანდერძს ძალა აქვს მხოლოდ სიკვდილის შემდეგ. მანამდე მას ძალა არა აქვს, ვიდრე მოანდერძე ცოცხალია.

18 ამიტომ არც პირველი აღთქმა იყო დამტკიცებული სისხლის გარეშე.

19 ვინაიდან მოსემ, როცა წარმოთქვა მთელი ხალხის წინაშე ყველა მცნება რჯულისაგან, აიღო ზვარაკთა და ვაცთა სისხლი წყალთან, მეწამულ მატყლთან და უსუბთან ერთად და აპკურა როგორც წიგნს, ისე მთელ ხალხს.

20 და თქვა: „ესაა სისხლი აღთქმისა, რომელიც ღმერთმა აღვითქვათ თქვენ“.

21 მან კარავსაც და მთელ სამსახურებელ ჭურჭელსაც ასხურა სისხლი.

22 თითქმის ყველაფერი, რჭულის მიხედვით, სისხლით წმიდავდება, და სისხლის დაუღვრელად არ ხდება მიტევა.

ქრისტე შევიდა თვით ცაში

23 ამგვარად, იმათი სახეები, რომლებიც ზეცაში არიან, უნდა წმიდავდებოდნენ ამით, თვით ზეციურნი კი ამაზე უმჯობესი მსხვერპლებით.

24 რადგან არა ხელთქმნილ წმიდაში შევიდა ქრისტე, ჭეშმარიტის წინასახეში, არამედ თვით ცაში, რათა წარდგეს ახლა ღვთის წინაშე ჩვენთვის.

25 და არა იმისათვის, რომ მრავალგზის შეეწიროს, როგორც შედის მღვდელმთავარი ყოველწლიურად წმიდაში სხვისი სისხლით.

26 მაშინ მას სოფლის დასაბამიდან მრავალგზის მოუხდებოდა ტანჯვა, ის კი ერთხელ, საუკუნეთა დასასრულს, გამოჩნდა თავისი მსხვერპლით ცოდვის აღსაკვეთად.

27 და როგორც ადამიანებს ერთხელ უწერიათ სიკვდილი და მერე განკითხვა,

28 ასევე ქრისტეც, რომელმაც ერთხელ შესწირა თავი, რომ აღეხოცა მრავალთა ცოდვა, მეორედ გამოჩნდება არა ცოდვებისაგან განსაწმენდად, არამედ მის მომლოდინეთა სახსნელად.

მსხვერპლი და სხუცადსანველი

10 რჭული, რომელსაც აქვს მომავალ სიკეთეთა აჩრდილი და არა თვით საგანთა ხატება, ყოველწელს მუდმივად შეწირული ერთი და იმავე მსხვერპლით ვერასოდეს შეძლებს სრულყოფას მასთან მისულები,

2 თორემ შეწყვეტდნენ შესაწირავს, ვინაიდან შემწირველებს, თუ ერთხელ განიწმიდებოდნენ, აღარ ექნებოდათ ცოდვების არავითარი შეგნება.

3 მაგრამ მათში არის ცოდვების ყოველწლიური გახსენება.

4 ვინაიდან ვაცთა და კუ-

როთა სისხლით ცოდვების მოსპობა შეუძლებელია.

5 ამიტომ ქრისტე სოფელში მოსვლისას ამბობს: „მსხვერპლი და შესაწირავი არ გსურს, მაგრამ სხეული განმიმზადე მე.“

6 სრულადდასაწველები და ცოდვის გამოსასყიდი არ იყო შენთვის მოსაწონი.

7 მაშინ მე ვთქვი: ‘აჰა, მოვდივარ, როგორც წიგნის დასაწყისში სწერია ჩემზე, შენი ნების აღსასრულებლად, ღმერთო“.

8 ზემოთ რომ თქვა: „არც მსხვერპლები, არც შესაწირავები, არც სრულადდასაწველები, არც ცოდვის გამოსასყიდი, რომლებსაც სწირავენ რჯულის თანახმად, შენ არ გსურს და არც არის შენთვის მოსაწონი“.

9 მაშინ დასძინა: „აჰა, მოვდივარ შენი ნების აღსასრულებლად, ღმერთო“. ის აუქმებს პირველს, რათა დაადგინოს მეორე.

10 ამ ნებით ვართ ჩვენ განწყობილნი იესო ქრისტეს

სხეულის ერთგვის შეწირვით.

11 და ყოველი მღვდელი ყოველდღე დგას მსახურებად და მრავალგზის სწირავს იმავე მსხვერპლთ, რომელთაც არასოდეს არ ძალუძთ ცოდვების მოსპობა.

12 მან კი ერთი მსხვერპლი შესწირა ცოდვებისათვის და სამუდამოდ დაჯდა ღვთის მარჯვნივ.

13 მას შემდეგ კი ელის, სანამ მისი მტრები მის ფერხთა კვარცხლბეკად იქცევიან.

14 ვინაიდან მან ერთი შეწირვით სამუდამოდ სრულყო განსაწმედელნი.

15 სულიწმიდაც გვიმოწმებს ჩვენ, ვინაიდან ნათქვამია:

16 „აჰა, აღთქმა, რომელსაც ვუანდერძებ მათ იმ დღეების შემდეგ, ამბობს უფალი, მივცემ ჩემს რჯულს მათ გულებს და ჩავწერ მათს გონებაში.“

17 „ცოდვებსა და ურჯულოებას აღარ გავუხსენებ.“

18 ხოლო, სადაც ცოდვების მიტევებაა, იქ საჭირო აღარ არის შესაწირავი მათთვის.

შეგონება სიმტკიცეზე

19 ამრიგად, ძმანო, რაკი გვაქვს გაბედულება წმიდა-ში შესვლისა იესოს სისხლის მეშვეობით, ახალი და ცოცხალი გზით,

20 რომელიც გაგვიხსნა მან ფარდით, ესე იგი, თავისი ხორციით,

21 და გვყავს მღვდელმთავარი ღვთის სახლზე,

22 მივუახლოვდეთ მას გულმართლად და სრული რწმენით, ბოროტი სინდისისაგან სხურებით გულგაწმედილნი და სუფთა წყლით სხეულგანბანილნი.

23 მტკიცედ მივყვეთ სასოების აღსარებას, ვინაიდან აღმთქმელი სარწმუნოა.

24 ყურადღებით მოვეკიდოთ ერთმანეთს, წავახალისოთ სიყვარულისა და კეთილი საქმეებისათვის.

25 ნუ მივატოვებთ ჩვენს შესაკრებელს, როგორც ზოგიერთებს სჩვევიათ, არამედ შევაგონოთ ერთმანეთს, რაც უფრო ატყობთ იმ დღის მოახლოებას.

შედეგი ცოდვის შეცნობისა

26 ვინაიდან, თუ ჩვენ, მას აქეთ, რაც მივიღეთ ჭეშმარიტების შეცნობა, კვლავ ნებსით ვცოდავთ, აღარ რჩება მსხვერპლი ცოდვებისათვის,

27 არამედ სამსჯავროს რაღაც საშინელი მოლოდინი და მოწინააღმდეგეთა შთანთქმისათვის გამზადებული შურის ცეცხლი.

28 თუკი ვინმე, მოსეს რჯულის უარმყოფელი, ორი ან სამი კაცის მოწმობით, შეუწყალებლად ისჯება სიკვდილით,

29 როგორ ფიქრობთ, რაოდენ უფრო მძიმე სასჯელს დაიმსახურებს ის, ვინც გათელა ძე ღვთისა და წმიდად არ მიიჩნია აღთქმის სისხლი, რომლითაც განიწმიდა, და შეურაცხყო მადლის სული?

30 რადგან ჩვენ ვიცნობთ იმას, ვინც თქვა: „ჩემია შურისგება და მე მივუზღავ“. და კიდევ: „უფალი განიკითხავს თავის ერს“.

31 საშიშია ცოცხალი ღმერთის ხელში ჩავარდნა!

მოთმინება

გესაქიხოებათ, ხათა

მიილოთ ალთქმელი

32 გაიხსენეთ უწინდელი დღეები, როცა განათლდით და დაითმინეთ ტანჯვის უდიდესი ღვაწლი.

33 ერთი მხრივ, შეურაცხყოფასა და ჭირში იყავით სხვათა სასეიროდ ქცეული, მეორეს მხრივ კი, მათ თანაუგრძნობდით, ვისაც იგივე დაემართა.

34 ვინაიდან ჩემს ბორკილებსაც თანაუგრძნობდით და თქვენი ქონების დატაცებასაც სიხარულით იტანდით, რაკი იცოდით, რომ ზეცაში გაქვთ უკეთესი და წარუვალი საუნჯე.

35 მაშინუ მიატოვებთ თქვენს გაბედულებას, რომელსაც დიდი საზღაური აქვს.

36 მოთმინება გმართებთ თქვენ, რათა აღასრულოთ ღვთის ნება და მიილოთ ალთქმული.

37 ვინაიდან კიდევ ცოტა, ძალიან ცოტაც და მოვა, რომელიც უნდა მოვიდეს, არ დააყოვნებს.

38 მართალი იცოცხლებს რწმენით, ხოლო თუ უკან მიიქცევა, ჩემი სული არ მოიწონებს მას.

39 ხოლო ჩვენ უკან მიქცეულთაგანნი კი არა ვართ დასალუბავად, არამედ მორწმუნენი სულის სახსნელად.

**ხნმენის მაგალითები
დაბადებიდან ნოემდე**

11 ხოლო რწმენა არის იმაში, რასაც ვესავთ, დადასტურება იმისა, რასაც ვერ ვხედავთ.

2 მასში მიიღეს უხუცესებმა დამოწმება.

3 რწმენით შევიტყობთ, რომ საუკუნეები მოწყობილია ღვთის სიტყვით, რადგან წარმოიშვა უხილავისაგან.

4 რწმენით შესწირა აბელმა ღმერთს კენისაზე უკეთესი მსხვერპლი, რომლითაც მიიღო მოწმობა, რომ მართალია იგი, როგორც ღმერთმა დაამოწმა მის ძღვენთა შესახებ, და მისითვე კვლავ ლაპარაკობს სიკვდილის შემდეგ.

5 რწმენით იქნა გადაყვანილი ხანოქი, რათა სიკვდილი არ ენახა. ველარავინ ჰპოვა იგი, ვინაიდან ღმერთმა წაიყვანა, ვინაიდან წაყვანამდე მიიღო დამოწმება, რომ ღმერთს აამა.

6 ხოლო რწმენის გარეშე შეუძლებელია ღვთისთვის მოსაწონად ყოფნა, ვინაიდან ვინც ღმერთთან მიდის, უნდა სწამდეს, რომ ღმერთი არსებობს და თავის მაძიებელს სანაცვლოს მიაგებს.

7 რწმენით მიიღო ნოემ გამოცხადება იმაზე, რაც ჭერ არ იყო ხილული; ღვთისმოშიშობით გაამზადა კიდობანი თავისი სახლის გადასარჩენად. ამით მსჯავრი დასდო სოფელს და სიმართლის მემკვიდრე გახდა რწმენის ძალით.

ისაი, იაკობი, იოსები, მოსე და სხვანი

8 რწმენით დაემორჩილა აბრაამი მოწოდებას, წასულიყო ქვეყანაში, რომელიც სამემკვიდროდ უნდა მიეღო, და ისე წავიდა, რომ არ იცოდა, სად მიდიოდა.

9 რწმენით მდგმურობდა აღთქმულ ქვეყანაში, როგორც უცხო, და კარვებში სახლობდა ისაკთან და იაკობთან – იმავე აღთქმის თანამემკვიდრეებთან ერთად.

10 ვინაიდან ელოდა საძირკვლიან ქალაქს, რომლის მშენებელი და შემოქმედიც ღმერთია.

11 რწმენით მიიღო სარამაც, უნაყოფომ, ძალა თესლის გასანაყოფიერებლად და ჟამგადასულმა შვა, ვინაიდან სარწმუნოდ შეერაცხა აღმთქმელი.

12 ამიტომ ერთისაგან და, ისიც ლამის მკვდრისაგან იშვა მრავალი, როგორც ცაში ვარსკვლავები და, როგორც უთვალავი ქვიშა ზღვის ნაპირზე.

13 რწმენაში დაიხოცნენ ესენი ყველანი და ვერ მიიღეს აღთქმულნი, მხოლოდ შორიდან დაინახეს ისინი, ერწმუნენ მათ, და ესალმებოდნენ და აღიარებდნენ, რომ უცხონი და მწირნი არიან ამ ქვეყანაზე.

14 ხოლო ისინი, ვინც ამას ამბობდნენ, ცხადყოფენ, რომ სამშობლოს ეძებენ.

15 და თუ გაიხსენებდნენ, საიდან გამოვიდნენ, ექნებოდათ იქ დაბრუნების დრო.

16 მაგრამ მათ სურდათ უკეთესი, ესე იგი, ზეციური. ამიტომ ღმერთსაც არ ეთაკილება, რომ თავის თავს მათი ღმერთი უწოდოს, ვინაიდან მან მოუმზადა მათ ქალაქი.

17 რწმენით მიიყვანა აბრაამა მსხვერპლად ისაკი, როცა გამოიცადა და, აღთქმათა მიმღებელმა, მხოლოდშობილი შესწირა.

18 რომელზეც ნათქვამი იყო: „ისაკში დაგეწირება შთამომავლობა“.

19 ვინაიდან მიიჩნია, რომ ღმერთს მკვდრეთით აღდგენის ძალაც შესწევს. ამიტომ მიიღო იგი მაგალითის სახით.

20 რწმენით აკურთხა ისაკმა იაკობი და ესავი მომავლისათვის.

21 რწმენით აკურთხა სათითაოდ იაკობმა იოსების ძენი და თაყვანი სცა ღმერთს თავის კვრთხს დაყრდნობილმა.

22 რწმენით მოიხსენია იოსებმა აღსასრულისას ისრაელიანთა გამოსვლა და ანდერძი დატოვა თავისი ძვლების შესახებ.

23 რწმენით მალავდნენ მოსეს მისი მშობლები დაბადებიდან სამ თვეს, ვინაიდან ხედავდნენ, რომ ბავშვი კარგი იყო, და არ შეუშინდნენ მეფის ბრძანებას.

24 რწმენით უარი თქვა მოსემ, როცა წამოიზარდა, ფარაონის ასულის ძედ წოდებულიყო.

25 და ღვთის ხალხთან ტანჯვა ამჟობინა წარმავალ, ცოდვიან განცხრომას.

26 ცხებულის გულისთვის დამცირება მეტ სიმდიდრედ მიიჩნია, ვიდრე ეგვიპტის საგანძურები, ვინაიდან ხედავდა საზღაურს.

27 რწმენით დატოვა ეგვიპტე და მეფის რისხვას არ შეუშინდა, ვინაიდან იგი, თითქოს უხილავს ხედავსო, მტკიცე იყო.

28 რწმენით მოაწყო პასეჟი და სისხლის შებკურება, რათა არ გაჰკარებოდა შემმუსვრელი მათ პირმშობებს.

29 რწმენით გადავიდნენ მუწამულ ზღვაზე, როგორც ხმელეთზე, ხოლო ეგვიპტელებმაც სცადეს, მაგრამ დაინთქნენ.

30 რწმენით დაეცა იერიხოს გალავნები შვიდდღიანი გარშემოვლის შემდეგ.

31 რწმენით არ დაიღუპა ურწმუნოებთან ერთად მეძავი რახაბი, რომელმაც მშვიდობიანად მიიღო მზვერავები.

მათი მიღწევა ხმენით

32 კიდევ რა ვთქვა? დრო არ მეყოფა, რომ ვილაპარაკო გედეონზე, ბარაკზე, სამსონზე, იფთახზე, დავითზე, სამუელსა და წინასწარმეტყველებზე,

33 რომლებიც რწმენით ამარცხებდნენ სამეფოებს, იქმოდნენ სიმართლეს, აღწევდნენ აღთქმებს, პირს უკრავდნენ ლომებს,

34 შრეტდნენ ცეცხლის ძალას, ირიდებდნენ მახვილის პირს, ძლიერდებოდნენ უძლურებისაგან, მაგრები იყვნენ ომში, დევ-

ნიდნენ უცხოთა ჯარებს.

35 ცოლები აღდგომიდან დებულობდნენ თავიანთ მკვდრებს, სხვები კი ეწამებოდნენ და გამოხსნაზე უარს ამბობდნენ, რათა უკეთესი აღდგომისათვის მიეღწიათ.

36 ზოგმა დაითმინა გინება და გვემა, ბორკილები და საპყრობილები.

37 მათ ქოლავდნენ, ხერხავდნენ, აწამებდნენ, მახვილივთ იხოცებოდნენ, დაეხეტებოდნენ ცხვრისა და თხის ტყავებით, შეჭირვებულნი, შევიწროვებულნი, დათრგუნულნი.

38 ისინი, რომელთა ღირსიც არ იყო მთელი სოფელი, დაეხეტებოდნენ უდაბნოებსა და მთებში, მიწის მღვიმეებსა და ხევსუვებში.

39 ყველა ამათგანს რწმენით დამოწმება კი ჰქონდა, მაგრამ ვერ მიიღეს აღთქმული,

40 იმიტომ, რომ წინასწარ გაითვალისწინა ღმერთმა ჩვენთვის მეტი სიკეთე, რათა ისინი უჩვენოდ არ განსრულებულიყვნენ.

შევხედოთ იესოს

12 ამიტომ ჩვენც, როცა ირგვლივ მოწმეთა ღრუბელი გვაქვს, ჩამოვიცილოთ ყოველგვარი ტვირთი და დამაბრკოლებელი ცოდვა, და მოთმინებით გავირბინოთ ჩვენს წინ მდებარე სარბიელი.

2 შევხედოთ რწმენის მიზეზსა და სრულმყოფელს – იესოს, რომელმაც მისთვის შეთავაზებული სიხარულის ნაცვლად დაითმინა ჯვარი, უგულბებელყო სირცხვილი და ღვთის ტახტის მარჯვნივ დაჯდა.

3 იფიქრეთ იმაზე, ვინც მოითმინა ესოდენი სიძულვილი ცოდვილთაგან, რათა თქვენ არ გატეხილიყავით სულდაძაბუნებულნი.

**უფლისაგან ნუხიონას ნუ
გაუბრებელიყოფ**

4 ჯერ კიდევ სისხლამდე არ მდგარხართ ცოდვის წინააღმდეგ საბრძოლველად

5 და დაივიწყეთ შეგონების სიტყვა, თქვენდამი მომართული, როგორც შვილებისადმი: „შვილო, უფლის-

გან წვრთნას ნუ უგულბებელყოფ და მის მხილებებს ნუ წაუყრუებ,

6 რადგან ვინც უყვარს, იმას წვრთნის უფალი; სცემს ყოველ შვილს, ვისაც ლებულობს“.

7 თუ თქვენ ითმენთ წვრთნას, ღმერთი გექცევათ, როგორც შვილებს. ვინაიდან განა არის ისეთი შვილი, რომელსაც მამა არ წვრთნიდეს?

8 ხოლო თუ დარჩებით წვრთნის გარეშე, რაც ყველასთვის საზიაროა, მაშინ თქვენ ნაბუშრები ყოფილხართ და არა შვილები.

9 და კიდევ: თუ ჩვენი ხორციელი მამები გვწვრთნიდნენ და გვეშინოდა მათი, განა უფრო მეტად არ უნდა დავემორჩილოთ სულთა მამას, რათა ვიცოცხლოთ?

10 ისინი გვწვრთნიდნენ თვითნებურად მცირე დღეებისათვის, ეს კი – ჩვენი სარგებლობისათვის, რათა წილი გვქონდეს მის სიწმიდეში.

11 ყოველი წვრთნა ამჟამად სიხარულად კი არ გვეჩვენება, არამედ მწუხარებად.

მაგრამ შემდგომ სიმართლის მშვიდობიან ნაყოფს აძლევს მას, ვინც მის მიერ განისწავლა.

12 აბა, გამართეთ დაშვებულნი ხელები და მოკვეთილი მუხლები.

13 მოასწორეთ გზები თქვენს ფერხთათვის, რათა კოჭლმა არ გადაუხვიოს, არამედ უფრო განიკურნოს.

14 ეცადეთ იქონიოთ ყველასთან მშვიდობა და სიწმიდე, ურომლისოდაც ვერავინ იხილავს უფალს.

15 გაფრთხილდით, რომ რომელიმე თქვენგანს არ მოაკლდეს ღვთის მადლი, რათა რომელიმე მწარე ფესვმა აღმოცენებისას ზიანი არ მოიტანოს და ამით ბევრი არ შეიბილწოს.

16 რათა არ იყოს თქვენს შორის გარყვნილი ან უწმიდური, როგორც ესავი, რომელმაც ერთი შეჭამადისთვის უარი თქვა პირმშობაზე.

17 თქვენ ხომ იცით, რომ ამის შემდეგ იგი უკუგდებულნი იყო, როცა მოისურვა,

მემკვიდრეობით მიეღო კურთხევა. ვერ მონახა მონანიების ადგილი, თუმცა ცრემლებით კი ითხოვდა ამას.

18 თქვენ არ მიახლოვებულხართ მთას, ხელშესახებსა და ცეცხლით აღზნებულს, არც ბნელსა და წყვდიადს ან ქარიშხალს,

19 არც საყვირის ხმას და არც სიტყვათა ხმას, რომლის გამგონენიც ითხოვდნენ, რომ მათთვის აღარ გაგრძელებულიყო სიტყვა,

20 ვინაიდან აღარ შეეძლოთ იმ ნაბრძანების ატანა: „ცხოველიც რომ შეეხოს მთას, ჩაიქოლოს.“

21 იმდენად საშინელი იყო ეს სანახაობა, რომ მოსემაც თქვა: „შეძრწუნებული ვარ და ვკანკალებ“.

22 მაგრამ თქვენ მიეახლეთ სიონის მთას და ცოცხალი ღვთის ქალაქს – ზეციურ იერუსალიმს – და აურაცხელ ანგელოზებს,

23 კრებულს და პირმშოთა ეკლესიას, ცაში რომ არიან ჩაწერილნი, და ყველას განმკითხველ ღმერთს და განს-

რულებულ მართალთა სულებს,

24 და ახალი აღთქმის შუამდგომელ იესოს და საბკურებელ სისხლს, რომელიც აბელის სისხლზე უკეთ მეტყველებს.

25 ფრთხილად! ნუ უარყოფ მოლაპარაკეს, რადგან, თუკი ისინი ვერ გადარჩნენ, რომელთაც უარყვეს ქვეყნად მაუწყებელი, მით უფრო ჩვენ, თუ ზურგს ვაქცევთ ზეციდან მაუწყებელს,

26 რომლის ხმამ მაშინ შეძრა მიწა და რომელმაც ახლა მოგვცა ასეთი აღთქმა: „კიდევ ერთხელ შევძრავ არა მარტო მიწას, არამედ ცასაც“.

27 ეს „კიდევ ერთხელ“ ნიშნავს შეძრულთა შეცვლას, როგორც შექმნილისას, რათა დარჩეს, რაც შეუძრავია.

28 ამიტომ ჩვენ, შეუძრავ სასუფეველს რომ ვღებულობთ, ვიქონიოთ მადლი, რომლითაც სათნოდ ვემსახურებით ღმერთს, მოწინებითა და მოშიშებით.

29 რადგან ჩვენი ღმერთი შემჭმელი ცეცხლია.

ჩჩევა მოხმუნებს ყოფაქვევაზე

13 ძმური სიყვარული დარჩეს.

2 სტუმართმოყვარეობა არ დაივიწყოთ, ვინაიდან ზოგიერთებს ანგელოზებისათვის გაუწევიათ სტუმართმოყვარეობა და არ სცოდნიათ.

3 გაიხსენეთ პატიმარნი, თითქოს თქვენც მათთან ერთად ყოფილიყოთ შებორკილნი და ტანჯულნი, რადგან თქვენ თვითონაც სხეულში იმყოფებით.

4 ყველას ცოლ-ქმრობა იყოს პატიოსანი და სარეცელი – შეუბილწავი. მეძავებსა და მრუშებს კი ღმერთი განიკითხავს.

5 თქვენი გზა იყოს ვერცხლმოყვარეობის გარეშე და იმას დასჯერდით, რაცა გაქვთ, ვინაიდან თქვა: „არ მიგატოვებ და არ დაგაგდებ“.

6 ამიტომ გამხნეებულნი ვამბობთ: „უფალია ჩემი შემ-

წე, არ მეშინია: რას მიზამს მე კაცი?“

7 გაიხსენეთ თქვენი წინამძღოლები, რომლებიც გიქადაგებდნენ ღვთის სიტყვას, მათი სიცოცხლის აღსასრულის შემყურეებმა მიბაძეთ მათ რწმენას.

8 იესო ქრისტე იგივეა გუშინ და დღეს და უკუნისამდეც.

9 არ გაგიტაცოთ სხვადასხვა და უცხო მოძღვრებებმა ვინაიდან კარგია გულის გამაგრება მაღლით და არა საჭმელებით, საიდანაც სარგებელი ვერ ნახეს მისმა მიმდევრებმა.

10 ჩვენ გვაქვს სამსხვერპლო, საიდანაც ჭამის უფლება არა აქვთ კარვის მსახურთ.

11 ვინაიდან ცხოველთა გვამებს, რომელთა სისხლი ცოდვათათვის შეაქვს მღვდელმთავარს წმიდაში, ბანაკს გარეთ წვავენ.

12 ამიტომ იესოც, რათა განეწმიდა ხალხი თავისი სისხლით, კარიბჭის გარეთ იტანჯა.

13 მაშ, გავიდეთ მასთან ბა-

ნაკის გარეთ და ვიტვიროთთ მისი შეურაცხყოფა.

14 ვინაიდან არ გაგვაჩნია აქ მუდმივი ქალაქი, მომავალს ვეძებთ.

15 მაშ, მისი საშუალებით მუდამ ვწირავდეთ ღმერთს ქების მსხვერპლს, ესე იგი, მისი სახელის აღმსარებელ ბაგეთა ნაყოფს.

16 არ დაივიწყოთ ქველმოქმედება და გაზიარება, ვინაიდან ასეთი მსხვერპლები სათნოა ღვთისათვის.

შეკონება

17 მოუხმინეთ თქვენს წინამძღოლებს და დაემორჩილეთ მათ, ვინაიდან ისინი ფხიზლობენ თქვენს სულებზე, როგორც პასუხისმგებელნი, რათა აკეთებდნენ ამას სინარულით და არ კვნესოდნენ, რადგან ეს სასარგებლო არ არის თქვენთვის.

18 ილოცეთ ჩვენთვის, ვინაიდან დარწმუნებულნი ვართ, რომ გვაქვს კეთილი სინდისი და გვსურს ყველაფერში კეთილად ვიქცეოდეთ.

19 უფრო მეტად კი შეგაგონებთ, გააკეთოთ ეს იმისათვის, რომ მალე დავბრუნდე თქვენთან.

**ლოცვა, რომ ღმერთმა
სხეცოს ისინი ყოველ
ჯეოიდ საქმეში**

20 ხოლო მშვიდობის ღმერთმა, რომელმაც საუკუნო აღთქმის სისხლით მკვდრებით აღადგინა ცხვრის დიდი მწყემსი, ჩვენი უფალი იესო,

21 სრულგყოთ ყოველ კეთილ საქმეში მისი ნების შესასრულებლად, თქვენში მისი მოსაწონის საქმნელად იესო ქრისტეს მიერ. მას დიდე-

ბა უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.

მოკითხვა

22 გთხოვთ, ძმებო, შეიწყნარეთ ეს დარიგების სიტყვა, რადგან მოკლედ მოგწერეთ თქვენ.

23 იცოდეთ, გათავისუფლდა ჩვენი ძმა ტიმოთე და, თუ მალე მოვიდა, მასთან ერთად გინახულვით.

24 მოიკითხეთ ყველა თქვენი წინამძღოლი და ყველა წმიდა. იტალიელები მოკითხვას გითვლიან.

25 მადლი იყოს თქვენთან ყველასთან. ამინ.